

het bestaande niet in vraag wordt gesteld en anderzijds het nieuwe alleen maar mondjesmaat en lukraak wordt betoelaagd, zal men nooit weten hoeveel geld er precies nodig is. Pas wanneer het nu beschikbare geld wordt besteed aan een 'juiste' betoelaging, kan men vaststellen hoeveel er tekort is om een ernstig beleid te voeren.

Af en toe lanceert de theaterwereld slogansgewijs een bedrag: zoveel miljoen bijkomende subsidie is nodig. Dat blijkt echter nooit onderbouwd met argumenten. Dat er geld tekort is, is duidelijk. Hoe groot dat tekort is en welke bestemming bijkomende gelden zouden moeten krijgen, is echter ver van duidelijk. Het zou goed zijn mocht er studiewerk opgezet worden om een precieze omschrijving te geven van het nodige subsidiepakket.

– Een goede uitbouw van de administratie. De huidige administratie blijft onderbemand, verplicht te werken met achterhaalde technieken, ondergewaardeerd en stroef georganiseerd. De administratie zorgt niet alleen voor de continuïteit, maar ook voor de know how van de sector van waaruit heel wat beleidsvoorbereidend werk kan gedaan en/of georganiseerd worden. De sector en de overheid hebben nood aan precieze kennis van alle aspecten van de sector. De administratie- of door haar gepatroneerde externe organisaties - is hiervoor de aangevoerde bron.

– Het advies aan de minister mag niet 'beladen' zijn. De raden van advies zijn tot nu toe in hun samenstelling, in hun werkwijze en in de degelijkheid van hun advies zeer zwak geweest. Nooit zijn zij erin geslaagd het vertrouwen van de sector te krijgen. De jongste jaren diende de minister meermaals af te wijken van het gekregen advies omdat het verre van voldeed. De samenstelling van de raden moet gedepoliteerd worden. Het advies moet handelen over het geheel van de podiumkunsten. Er moet geopteerd worden voor één adviesorgaan dat zich naargelang de onderwerpen of de specialisaties kan organiseren in afzonderlijke werkgroepen of een beroep kan doen op externe experts.

Voor de adviesraden van het nieuwe decreet moeten liefst veertig mensen gevonden worden die kwaliteitsadviezen kunnen leveren. Waar en hoe vindt men in godsnaam veertig Vlamingen met een dergelijke competentie, er rekening mee houdend dat de raden politiek worden samengesteld, moeten beantwoorden aan het cultuurpact en niet meer dan één derde van hun leden uit de sector mogen halen? Nu de samenstelling van de adviesraden bekend is, kunnen we alleen vaststellen dat deze opmerking niet zonder

enige grond werd geformuleerd.

Het mandaat van de adviesraad zou in tijd parallel moeten lopen met dat van de minister. Een nieuwe minister moet de gelegenheid krijgen een nieuwe raad samen te stellen en moet kunnen beslissen over de wijze waarop hij wenst geadviseerd te worden. Wil hij dat op een andere wijze dan via een raad, moet dit tot zijn mogelijkheden behoren.

– De verwarring tussen podium- en tewerkstellingsbeleid moet definitief de wereld uit, zeker nu er binnenkort een CAO zal zijn. Hoe belangrijk beide ook zijn, ze mogen met elkaar niet verward worden. Het blijft merkwaardig dat het nieuwe podiumdecreet nog altijd minimale tewerkstellingnormen vooropstelt. Het theaterbedrijf is per definitie arbeidsintensief. Wat zouden de theaters met het grootste deel van hun geld anders doen dan medewerkers aanwerven?

De tewerkstelling in de theatersector overstijgt ruimschoots deze van Boel of Daf, met inbegrip van alle mogelijke toeleveringsbedrijven. De overheidsbepaaling

is echter verre van vergelijkbaar. In de theatersector kan geen personeelssanering plaatsvinden zonder dat de sector zelf in zijn essentie wordt aangetast. De tewerkstelling in de podiumkunsten kan niet in gevaar komen. Dat de relatie tussen werkgevers en werknemers moet worden uitgevoerd binnen sociaal en financieel als normaal aanvaard en aan de sector aangepaste afspraken is duidelijk. Dit wordt geregeld in een CAO.

Een theaterbeleid haalt zijn kracht wanneer het wordt geformuleerd wars van welke 'omstandigheden' ook.

Hugo De Greef

Hugo De Greef is directeur van het Kaaitheater (Brussel)

VAN GOGH, DE ZELFMOORDENAAR DOOR DE MAATSCHAPPIJ

van Antonin Artaud

vertaling: Jules Dister

regie: Martine Boni

spel: Marc Steemans

première: 12 maart '93

op 13, 17 t/m 20, 31 maart 1993 en van 1 t/m 3, 7 t/m 10, 14 t/m 17, 21 t/m 24 april 1993 om 20u.

DE KNIE VAN DE VOETBALLER (OVER PASOLINI)

script: Willem Carpentier & Rudi Meulemans

regie: Rudi Meulemans

spel: Willem Carpentier, Caroline Rottier en Andreas Van de Maele
door DE PARADE (Brussel)

op 21, 22 en 23 maart 1993 om 20u.

NONKEL (OOM WANJA)

van Anton Tsjechov

regie: Ignace Cornelissen

vertaling: Bob Snijers

spel: Hans Royaards, Anouk David, Bert André, Christel Domen, Dries Smits,
Eddy Brugman, Ria Verschaeren, Mieke Verheyden
door THEATER ANTIGONE (Kortrijk)
op 24, 25, 26 en 27 maart 1993 om 20u

Theater Zuidpool
Lange Noordstraat 11, 2000 Antwerpen, reservatie & informatie: 03/231 57 58

T H E A T E R
ZUIDPOOL
R V T